

komne Planer syntes at være ugørligt, arbejdede den samme Redaktør med den samme Styrke og Kraft for at faa den lagt oppe ved Jernbanestationen (Afbrydelse). Jeg kan efter Hukommelsen citere ordret følgende Passus: „Lad os faa den lagt ved Jernbanestationen, hvis vi ikke, hvad der var det allerbedste, kunde faa den ude ved Havet vesterpaa“. Saaledes lød det, og saaledes omvendte Redaktør Sundbo sig; men Folketingsudvalget arbejdede ud efter Havet, hvor Sejlsadsen var god, og derfor kom Havnen til at ligge ude mod Vest og ikke mod Øst inde i Landet. Men Folketingsudvalget har ikke gjort Esbjerg By imod derved, tværtimod.

Ordføreren (Sundbo): Det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen) husker for en Gangs Skyld fejl, jeg beklager meget, at jeg skal konstatere det; men det ærede Medlem kan ikke paavise noget som helst Sted, hvor jeg har sagt eller skrevet, og det ærede Medlem har ikke set nogen gammel Avis, hvor jeg har sagt eller skrevet, at Havnen skulde ligge oppe ved Jernbanestationen, for det vilde da være den største Idioti, der kunde tænkes, da Stationen ligger et Par Kilometer fra Vandet eller saadant noget i alle Tilfælde. Men jeg kan ydermere bevise, at jeg som Medlem af Esbjerg Byraad og som Redaktør har høvdet, at den nye Fiskerihavn skulde ligge i Fortsættelse af den gamle Fiskerihavn, umiddelbart i Fortsættelse af den. Det har jeg stemt for i Byraadet, og Byraadet har sendt en Anmodning til Rigsdagen om at faa den lagt dør. Ikke des mindre har Rigsdagen vedtaget at lægge den længere Vest ud; men det ærede Medlem maa ikke skyde mig det Forslag i Skoene.

Alfred Christensen: Jeg annullerer det alt, haade vedrørende Jernbanestationen og de 3 Kilometer oppe i Landet. Men een Ytring skal staa fast, den husker jeg ordret, og den havde vi fremme i Udvalget; og det var den Ytring: „Hvis vi ikke kan faa Havnen lagt ud mod Vest, hvad der dog vilde være det bedste og naturligste . . .“

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 af *et Mindretal* (J. Andersen, Gunnar Fog-Petersen, Frøkjær, H. C. Hansen, Svend Koch, Nørhave og Vanggaard)

forkastedes med 95 Stemmer mod 21.

Ændringsforslag Nr. 2 af samme ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 1.

Lovforslaget og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2288, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1155).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ivar Berendsen): En hel Række sociale, finansielle og økonomiske Love er i de sidste Par Aar blevet forsynet med Revisionsbestemmelser, saaledes at man henviser til, ja, ligefrem samler til Bunke til en systematisk Gennemgang af vor Lovgivning paa disse Omraader i en ikke fjerntliggende Fremtid. Jeg tænker ikke herved paa de Love, der efter selvederes Opstaaelsesmotiver og ogsaa deres Indhold er bestemte til at være af kort Varighed, og som jo Rigsdagen, naar det er nødvendigt, forlænger med stadig kortere Løbetid. Jeg sigter tværtimod til den Del af vor sociale, økonomiske og finansielle Lovgivning, der netop er bestemt til at være varig, og som derfor helst skulde være af en saadan Karakter, at den egner sig til at blive bestaaende. Skattelovene lagde for i den Henseende, fik Revisionsbestemmelser af en saadan Art, at hele Buketten skal revideres samlet og efter systematisk Gennemgang; Bankoktrojen, Arbejdsløshedskasserne, Børneloven fulgte efter, og ogsaa det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at være Ordfører for, er blevet forsynet med en Revisionsbestemmelse. Det er ikke, det tør jeg paastaa, af Konservatisme, at dette er sket. Det er ikke, fordi man ikke har ønsket at foretage mere gennemgribende